



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

De Canonibvs Apostolorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

DE CANONIBVS APOSTOLORVM.



ANONES qui uulgo Apostolorum nominantur à Clemente Romano uersi & collecti dicuntur, sed Isidorus apud Gratianum distinctione 16. ab hæreticis incerto auctore cõpositos esse scripsit. Canones enim, inquit, qui dicuntur Apostolorum, seu quia eosdem nec se des Apostolica recepit, nec sancti patres illis assensum præbuerunt, pro eo quod ab hæreticis sub nomine Apostolorum cõpositi dignoscuntur, quamuis in eis utilia inueniatur, tamen ab auctoritate canonica, & Apostolica, eorum gesta constat esse remota, atq; inter apocrypha reputata. Ad hanc Isidori sententiam illud etiam accedit, quod testimonio auctorum probatorum huiusmodi canones destituuntur. Nam neq; Iustino, aut Irenæo, aut Clemente, aut Origene, aut Eusebio, aut Hieronymo, aut Ambrosio, aut Athanasio, aut Augustino, aut etiam Gelasio inter authentica Apostolorum scripta referri uideas. Præterea pleriq; canones in concilijs quæ longè post habita sunt, nempe in Antiocheno, Niceno, Chalcedonensi tum conditi dicuntur, tum ut à Patribus constituti allegantur. Quin etiam multa in ijs dicuntur quæ apostolicæ doctrinæ & rebus ac historijs illius seculi refragantur. Verum Isidorus in præfatione Conciliorum. Concilijs, inquit, præposuimus canones apostolorum, licet à quibusdam apocryphi dicantur, quoniam plures eos recipiunt, & sancti patres eorum sententias synodali auctoritate roborauerunt, & inter canonicas posuerunt constitutiones. Cum autem duo fuerint Isidori, prior Cordubensis episcopus Augustini *ὁ ἰσίδωρος*, alter Hispalensis illo posterior, senioris testimonio uti Gratianum existimo, posterioris autem esse præfationem concilij præfixam. Nam quod inquit hos canones synodali auctoritate roboratos esse, factum est in synodo Constantinopolitana in Trullo, quæ conuocata est post sextam synodum sub imperatore Iustiniano II. Zepherinus etiam Romanus episcopus in epistola ad episcopos per Siciliam, horum canonum meminit. Et Leo IX contra epistolam Nicetæ abbatis contendit canones hos esse Apostolorum. Verum hi in numero canonum inter se non conueniunt, nam à Leone 50, à Zepherino 66, in concilio Constantinopolitano 85, munerantur. Vnde colligere licet hos canones non ab apostolis editos esse, sed paulatim collectos & uno postea nomine esse comprehensos, cum à diuersis diuerso tempore emanassent.

DE CONCILIORVM CANONIBVS ET PRIMVM
de Niceno concilio.

Nicenum concilium à Constantino in Nicæa Bythinia congregatum est anno post Christum natum 325. Causæ quæ piæ Imperatorem ad hanc synodum conuocandam impulerunt duæ fuerunt. Primum dissensio erat inter Orientis, & Occidentis ecclesias de die Paschæ, quæ multis annis magnas & graues dederat turbas, & ecclesias distraxerat, atque ad eam Orientem, & Occidentem hostiliter commiserat. Præterea Alexandria in Aegypto ab Arrio, cum illi in episcopatu Alexander prælatus esset, controuersia mota est de diuina natura filij Dei, quam Constantinus literis scriptis, & missis Alexandriam Osio Cordubensi episcopo frustra sedare conatus est: Arriana enim hæresis magis inualecere cœpit, ac longelateq; grassari: quam obrem utriq; malo Imperator occurrendum esse existimans, Synodum Nicenam conuocauit. Ius enim conuocandi Synodos imperatores antiquitus habuerunt. Damnatus est in hoc concilio Arrius cum nouo suo dogmate, ac fidei symbolo tota sacrarum literarum sententia de trinitate explicata: deinde certa celebrandi paschatis ratio siue dies constituta est. Quoniã uerò dissensiones magnam in tota politia ecclesiæ *ἀταξίαν* inuehere solent, decreta aliqua ad mores & politiam ecclesiæ regendam edita sunt, id quod deinceps fere in omnibus synodis factum est. Ad dijudicandas aut huiusmodi regulas canon sacrarum literarum adhibendus est, à quo cum aliquando recesserint boni Patres facile labi & impingere potuerunt. Nam & in his Nicenis canonibus edendis unus Paphnutius obstitit, quominus grauis, & iniqua lex de celibatu sacerdotum contra sacram, & aposto-